

၎င်း

ဆတိုးစနစ်ရှိတယ်

(ရှန်းယွီ)

(စာစဉ်-၃၉)

Translator - Sunlight Team

ငါ့မှာ ဆတိုးစနစ်ရှိတယ်

(စာစဉ်-၃၉)

အခန်း ၃၈၉

*

အလင်းကိုယ်ပွား ရှန်းယွီသည် သူ၏ ဝိညာဉ်
ပင်လယ်အတွင်းရှိ ဟင်းလင်းပြင်၌ လွင့်မျောနေ
မိသည်။

သူသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဝေ့ဝဲကြည့်ရှုရင်း
အရာရာတိုင်းမှာ ချောမွေ့စွာ တိုးတက်နေသည်
ဟု ဆင်ခြင်မိသည်။ ယခင်က သူ၏ ဝိညာဉ်
သည် တစ်နာရီလျှင် ဟင်းလင်းပြင် နှစ်မီတာခန့်
သာ ချဲ့ထွင်နိုင်ခဲ့သော်လည်း ယခုအခါ ငါးဆမျှ
တိုးတက်လာပြီး တစ်နာရီလျှင် ဆယ်မီတာအထိ

ချဲ့ထွင်နိုင်လာပြီ ဖြစ်သည်။

သူသည် လက်ရှိရှိနေသော စစ်မှန်သော
ဟင်းလင်းပြင်ကို ကြည့်ရှုရင်း သက်ပြင်းတစ်
ချက် ချလိုက်မိသည်။ ဤမျှ မြန်ဆန်သော
တိုးတက်မှုရှိနေစေကာမူ ကြယ်တစ်လုံးစာ ဆုံ
နိုင်မည့် စစ်

မှန်သော ဟင်းလင်းပြင်ကို ဖန်တီးနိုင်ရန်မှာ
အလှမ်းဝေးနေသေးသည်။ လက်ရှိနှုန်းထားအရ
တစ်နေ့လုံး အားစိုက်ထုတ်လျှင်ပင် မိတာနှစ်ရာ
ခန့်သာ ဖန်တီးနိုင်မည်ဖြစ်ရာ ကြယ်တစ်လုံး
ဖြစ်တည်ရန် လိုအပ်သော မိုင်ထောင်ချီသည့်
အကွာအဝေးနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပါက အလွန်ပင် သေး
ငယ်လှသည်။

သူသည် ခေါင်းကို ခါယမ်းလိုက်ပြီး လက်ကို
ရှေ့သို့ ဆန့်ထုတ်လိုက်သည်။ ဤကဲ့သို့
အကြိမ်ကြိမ် လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြင့် ဟင်းလင်းပြင်

တည်ဆောက်နိုင်စွမ်းမှာ ပိုမိုတိုးတက်လာမည်
ဖြစ်ပြီး နောက်ထပ် နှစ်ရက်အကြာတွင် ဖြစ်
ပေါ်လာမည့် ဝိညာဉ်အဆင့်တက်လှမ်းမှုပြီး
နောက်တွင်မူ ပို၍ပင် မြန်ဆန်လာမည်ဟု သူက
ယူဆထားသည်။

သူ၏ ဆန့်ထုတ်ထားသော လက်ဖဝါးပေါ်တွင်
စွမ်းအင်လုံးလေးတစ်ခု စတင်ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

ရှန်းယွီသည် ဆက်လက်၍ စောင့်ဆိုင်းမနေလို
တော့ပေ။ သူသည် ကြယ်များကို စမ်းသပ်ဖန်တီး
ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ စစ်မှန်သော ကြယ်များ
ကို ဖန်တီးရန် ဟင်းလင်းပြင် မလုံလောက်သေး
သော်လည်း အနည်းဆုံးအားဖြင့် ပုံစံတူငယ်များ
ကို ဖန်တီးကာ လေ့လာနိုင်မည် ဖြစ်သည်။ ၎င်း
တို့ကို လေ့လာခြင်းဖြင့် သူရှာဖွေနေသော အဖြေ
နှင့် တစ်လှမ်းချင်း ပိုမိုနီးကပ်သွားမည်ဟု သူက
ခံစားရသည်။

အမှောင်ထုအတွင်း၌ အချိန်အတော်ကြာ
နစ်မြုပ်နေခဲ့ပြီးနောက် ၎င်းနှင့် ပတ်သက်၍
အချို့သောအချက်များကို သူ နားလည်
သဘောပေါက်လာခဲ့သည်။

ယခင်က သူသည် ပကတိ အဆုံးသတ်ဟူသော
သဘောတရားတစ်ခု ရှိနေပြီး ၎င်းကို
ပြောင်းပြန်လှန်၍ သူကိုယ်တိုင် အမည်ပေးထား
သော ပကတိ မူလအစကို ရရှိရန် ကြိုးပမ်းနိုင်
မည်ဟု ထင်မြင်ခဲ့သည်။ သို့သော် အချိန်အတော်
ကြာ လေ့လာပြီးနောက်တွင်မူ ဆန့်ကျင်ဘက်
အစွန်းတရားဟူ၍ သီးသန့်မရှိကြောင်း သူ သိရှိ
လာခဲ့သည်။

အမှန်စင်စစ် ၎င်းတို့မှာ သဘောတရား တစ်ခု
တည်းသာ ဖြစ်သည်။ ယင်နှင့် ယန်ကို
ဆန့်ကျင်ဘက် အစွန်းတရားများဟု ယူဆကြ
သော်လည်း ၎င်းတို့နှစ်ခုလုံးမှာ ယင်ယန်

ဟူသော သဘောတရားတစ်ခုတည်း

အတွင်း၌သာ ရှိနေသကဲ့သို့ပင်။

ဤကဲ့သို့သော ထူးခြားလှသည့် သဘောတရား
မျိုး သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း၌ ဘာလို့ ဖြစ်

တည်လာရတာလဲဟူသည်ကို ရှန်းယွီ
တွေ့တော့နေမိတော့သည်။

ရှန်းယွီသည် အချိန်အတော်ကြာ စဉ်းစားပြီး
နောက် ယခင်ကကဲ့သို့ပင် ဤအရာအားလုံးမှာ
စနစ်နှင့် တစ်စုံတစ်ရာ ပတ်သက်နေသည်
ဟူသော ကောက်ချက်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိ
သွားခဲ့သည်။ ယခင်ကမူ သူ၏ ဝိညာဉ်ပင်လယ်
ကို အမှောင်ထုက ဝန်းရံထားခြင်းမှာ ဝိညာဉ်
ပူးကပ် သိမ်းပိုက်ခံရခြင်းမှ ကာကွယ်ရန်ဟု
သူက ယူဆခဲ့သော်လည်း ယခုအခါတွင်မူ ၎င်း
မှာ တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခုသာ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း သူ
သတိပြုမိလာသည်။

သူသည် စနစ်၏ လုပ်ဆောင်ပုံမှာ ပကတိ မူလ
အစသဘောတရားအောက်တွင် ရှိနေသည်ဟု
ယူဆလိုက်သည်။

ပကတိ အဆုံးသတ်သဘောတရားသည် ရှိရှိ
သမျှ အရာအားလုံးကို ဘာမျှမရှိသော ဗလာနယ်
အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲပစ်ရန် အာရုံစိုက်
သော်လည်း ပကတိ မူလအစမှာမူ ဘာမျှမရှိ
သော အခြေအနေမှ အရာဝတ္ထုများကို ဖန်တီးယူ
ခြင်းပင်။ ၎င်းသည် စနစ်က အတွေ့အကြုံအမှတ်
များကို ဘာမျှမရှိရာမှ ဖန်တီးပေးနေသည့် ပုံစံ
နှင့် ဆင်တူလှသည်။

နည်းပညာအရဆိုလျှင် အတွေ့အကြုံအမှတ်
များ နှစ်ဆတိုးရန်အတွက် အခြေခံသတ်မှတ်

ချက်အဖြစ် မူလအမှတ်အချို့ ရှိနေရန် လိုအပ်
သော်လည်း အမှန်စင်စစ်တွင်မူ အသစ်တိုးပွား
လာသော အမှတ်များသည် ရှိရင်းစွဲအမှတ်များ

နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိဘဲ ဘာမျှမရှိရာမှ ဖန်တီး
လိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် ပကတိ အဆုံးသတ်
သဘောတရားမှာ သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း၌
အဘယ်ကြောင့် ရှိနေရတာလဲဟူသည်မှာ အဖြေ
ပေါ်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

၎င်းမှာ သူ၏အတွင်း၌ ပကတိ မူလအစရှိနေ
သောကြောင့်ပင်။ ဤသဘောတရားနှစ်ခုမှာ
ဒင်္ဂါးပြားတစ်ခု၏ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက်ကဲ့သို့
ဖြစ်နေသဖြင့် တစ်ခုရှိလျှင် နောက်တစ်ခုမှာ
လည်း ရှိနေမည်သာ ဖြစ်သည်။

တကယ်လို့ ဒီသဘောတရားက ငါ့ရဲ့ အတွင်း
စိတ်ထဲမှာတင် ရှိနေတာဆိုရင်... ငါက အခြား
တစ်ဖက်ကို ဘယ်လိုလုပ် ရှာတွေ့နိုင်မှာလဲ။ ငါ
ခန္ဓာကိုယ်ထဲက စနစ်ကို ငါ့ကိုယ်တိုင် အာရုံခံလို့
ရနိုင်ပါ့မလား။ မရနိုင်ဘူး...

ထို့ကြောင့် ထိုအကြောင်းကို လောလောဆယ်
တွင် ဆက်လက်မစဉ်းစားရန် သူ ဆုံးဖြတ်လိုက်
သည်။

သူ၏ လက်ဖဝါးပေါ်ရှိ စွမ်းအင်လုံးလေးမှာ
စွမ်းအင်များ ပိုမိုထည့်သွင်းလိုက်သည်နှင့်အမျှ
တဖြည်းဖြည်း ပိုမိုတောက်ပလာခဲ့သည်။
သို့သော် သူ၏ အစီအစဉ်မှာ အစကတည်းက ကျ
ရှုံးရန် လမ်းစရှိနေသည်ဟု သူက တွေးတော
မိသည်။

ပကတိ မူလအစသဘောတရားကို ရရှိရန်
အတွက် သူသည် ဘာမျှမရှိရာမှ တစ်စုံတစ်ခုကို
ဖန်တီးနိုင်ရန် လိုအပ်သည်။ သို့မဟုတ် ထို
သဘောတရား၏ အရိပ်အယောင်ကို တစ်နည်း
နည်းဖြင့် မြင်တွေ့နိုင်ရန် လိုအပ်သည်။

စနစ်က အသုံးပြုနေတဲ့ နိယာမတွေဆိုတာ
စကြဝဠာရဲ့ အခြေခံအုတ်မြစ်တွေပဲ ဖြစ်ရမယ်။

ငါကတော့ အဲဒီအုတ်မြစ်ပေါ်မှာ ဆောက်ထားတဲ့
အိမ်လေးတစ်လုံးထဲက လူတစ်ယောက်လိုပဲ။
အိမ်ထဲမှာ နေနေရတဲ့သူက အိမ်ရဲ့ အုတ်မြစ်ကို
ဘယ်လိုလုပ် မြင်နိုင်မှာလဲ။ အဲဒီလောက်
မြင့်မြတ်တဲ့ နိယာမမျိုးကို ငါက ဘယ်လိုနည်းနဲ့
လှမ်းကြည့်ရမှာလဲ။

သူသည် အစမှ ပြန်လည်စတင်ရမည့်
အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိသွားပြန်ပြီဟု
တွေးတောနေမိတော့သည်။

ရှန်းယွီအနေဖြင့် ထိုကဏ္ဍတွင် အစမှ ပြန်လည်
စတင်ရမည် ဖြစ်သော်လည်း သူ လုပ်ဆောင်ရ
မည့် အခြားသော အရေးကြီးသည့် ကိစ္စရပ်တစ်
ခု ရှိနေသေးသည်။

သူသည် လက်ဖဝါးပေါ်ရှိ စွမ်းအင်လုံးလေးကို
အာရုံစိုက်ပြီး သူ၏ နယ်ပယ်စွမ်းအင်များကို
တစ်ခုပြီးတစ်ခု ထည့်သွင်းလိုက်သည်။

ရှေးဦးစွာ ဗလာနယ်၊ ထို့နောက် ဟင်းလင်းပြင်၊
အချိန်၊ ဒြပ်ဆွဲအား၊ ရှုပ်ထွေးမှု၊ စနစ်တကျရှိ
ခြင်း၊ ဓာတ်ကြီးဆယ်ပါးနှင့် ယင်ယန်တို့ကို
အစဉ်လိုက် ထည့်သွင်းခဲ့သည်။ ထို့နောက် ထို
စွမ်းအင်အားလုံးကို စတင်ဖိသိပ်လိုက်သည်။
စွမ်းအင်များကို အဆက်မပြတ် ဖြည့်တင်းရင်း
ပိုမိုသိပ်သည်းလာအောင် ဖိသိပ်ခဲ့ရာ နောက်ဆုံး
တွင် ဆက်လက်ဖိသိပ်၍ မရနိုင်တော့သော
အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိသွားပြီးနောက်
ပြင်းထန်စွာ ပေါက်ကွဲထွက်သွားခဲ့တော့သည်။

အလင်းကိုယ်ပွားသည် မျက်တောင်မခတ်တမ်း
ကြည့်ရှုရင်း ကြီးမားလှသော စွမ်းအင်များ ပျံ့နှံ့
လာသည့် ဖြစ်စဉ်တစ်ခုလုံးကို အသေးစိတ်
အာရုံခံလေ့လာနေခဲ့သည်။ သူ နောက်ဆုံးမြင်
တွေ့လိုက်ရသည်မှာ အရာအားလုံးအပြင် သူ့ကို
ပါ ဝါးမြို့သွားသည့် ဧရာမ အဖြူရောင်

အလင်းတန်းကြီးပင်။

ပင်မခန္ဓာ ရှုန်းယွီသည် သူ၏ မျက်လုံးများကို ဖွင့်လိုက်သည်။

သူသည် ကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်မိသည်။

"နောက်ဆုံးတော့ ဒါပဲပေါ့"

သူက တွေးတောမိသည်။ သူသည် စနစ် မျက်နှာပြင်ကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ အောက်ပါ အတိုင်း ပြောင်းလဲသွားသည်ကို တွေ့ရှိလိုက်ရ သည်။

[ဖန်တီးခြင်း: နယ်ပယ်အဆင့် (၁၀/၁၀,၀၀၀)]

သူ၏ အစီအစဉ်မှာ အနည်းငယ် အန္တရာယ်ရှိခဲ့ သော်လည်း အောင်မြင်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ သူ သည် အလင်းကိုယ်ပွားကို အဆင့်မြှင့်တင်ရန် အခွင့်အရေး ယူလိုက်သည်။ သူက လက်ကို ဝှေ့ယမ်းလိုက်ရာ သူ၏ အနားတွင် သုတေသန ကိုယ်ပွားသစ်တစ်ခု ပေါ်လာခဲ့သည်။

ဟင်းလင်းပြင်တံခါးတစ်ခု ပွင့်လာပြီးနောက် ထို
ကိုယ်ပွားမှာ ဝိညာဉ်ပင်လယ်အတွင်းသို့
ပြန်လည်ဝင်ရောက်သွားခဲ့သည်။

ပကတိ မူလအစသဘောတရားကို ရရှိရန်
အစီအစဉ် ကျရှုံးခဲ့သော်လည်း ဤဖန်တီးခြင်း
နိယာမဖြင့် တစ်စုံတစ်ခုကို သူ လုပ်ဆောင်နိုင်
မည် ဖြစ်သည်။

သူသည် ဝိညာဉ်ကြောတည်ရှိရာသို့
လမ်းလျှောက်သွားခဲ့သည်။ ပကတိ မူလအစ
ကဲ့သို့ ဘာမျှမရှိရာမှ ဖန်တီးခြင်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ
ဖန်တီးခြင်းနိယာမမှာ ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများ၏
အခြေအနေကို အသွင်ပြောင်းလဲခြင်းဖြင့် ဖန်တီး
မှုကို ရယူခြင်းပင်။ ၎င်းမှာ ဆေးဖော်စပ်ခြင်းနှင့်
ပန်းပဲအတတ်တို့၏ အခြေခံလုပ်ဆောင်ချက်
လည်း ဖြစ်သည်။

သူ့ရှေ့ရှိ မြေပြင်မှာ ရုတ်တရက် ကွဲအက်သွား

ပြီး ဝိညာဉ်ကြော၏ မြစ်ဖျားများ တက်လာကာ
ဝိညာဉ်သလင်းကျောက်ရာပေါင်းများစွာကို
သယ်ဆောင်လာခဲ့သည်။ ရှုန်းယွီသည် လက်ကို
ငှေ့ယမ်းကာ ဖန်တီးခြင်း နယ်ပယ်ကို
တည်ဆောက်လိုက်သည်။

ဤစွမ်းရည် ရှိလာခြင်းကြောင့် အရာရာမှာ ပိုမို
လွယ်ကူသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ဝိညာဉ်သလင်း
ကျောက်များမှာ အဆင့်မြင့် ဝိညာဉ်သတ္တုများ
ဖြစ်လာရန်အတွက် လုံလောက်သော ဝိညာဉ်
စွမ်းအင်နှင့် အချိန်များစွာ လိုအပ်သည်။ သို့သော်
သူ၏ ဖန်တီးခြင်း နယ်ပယ်ဖြင့် ထိုအချိန်
လိုအပ်ချက်ကို ကျော်ဖြတ်ကာ ကုန်ကြမ်းပစ္စည်း
များကို သူကိုယ်တိုင် ပုံဖော်ယူနိုင်မည်
ဖြစ်သည်။ ဤသို့ လုပ်ဆောင်ရန်အတွက် သတ္တု
များ၏ ကြီးထွားမှု အဆင့်တိုင်းကို နားလည်ရန်
လိုအပ်သော်လည်း မသေမျိုးအဆင့် ပန်းပဲ

အတတ်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားသော ရှုန်းယွီအတွက်မူ
၎င်းမှာ အခက်အခဲ မဟုတ်ပေ။

သူသည် ပြုံးလိုက်မိသည်။

"ကဲ... မသေမျိုး လက်နက်တွေကို
အမြောက်အမြား ထုတ်လုပ်ရမယ့် အချိန်ရောက်
ပြီ..."
